

GFR00489319
ESS

GENERÁLNÍ FINANČNÍ ŘEDITELSTVÍ

Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

Sekce metodiky a výkonu daní

Odbor daní z příjmů I

Č. j.:4861/19/7100-10115-11221

Ministerstvo financí ČR
Odbor 15
Oddělení 1502 - Daň z příjmů fyzických osob
Letenská 15
118 10 Praha 1

Žádost o výklad § 6 odst. 12 zákona o daních z příjmů od zdaňovací období 2019

Zákonem č. 306/2018 Sb., kterým se změnil zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) s účinností od zdaňovacího období 2019, v § 6 odst. 12 zákona se za větu druhou vložila věta, která zní:

"Za zaměstnance, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá, se nepovažuje zaměstnanec, je-li prokázáno, že se na něho zcela nebo částečně vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, které se řídí právními předpisy jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než Česká republika nebo Švýcarské konfederace; v takovém případě jsou základem daně příjmy ze závislé činnosti zvýšené o částku odpovídající příspěvkům zaměstnavatele na toto povinné zahraniční pojištění a tyto zahraniční příspěvky se považují pro účely daní z příjmů za povinné pojistné."

Je nám zřejmé, že původní záměr této navrhované změny § 6 odst. 13 zákona bylo reagovat na situaci českých lodníků pracujících na palubách lodí v Nizozemsku. Výsledkem legislativního procesu však je úprava základu daně v § 6 odst. 12 zákona, a to pro všechny poplatníky s příjmy ze závislé činnosti z členských států, jak je výše uvedeno, na které se vztahuje povinné zahraniční pojištění.

Vzhledem k tomu, že dosud v uvedené věci nebyly zveřejněny žádné výklady tohoto ustanovení, veřejnost, a to zejména plátcí daně ze závislé činnosti požadují neprodleně výklad tohoto ustanovení. Je předpoklad, že tato problematika bude řešena i na nejbližším KV KDP. Vzhledem k naléhavosti věci a nutnosti správného zdanění mezd již za leden 2019, je nutné neprodleně učinit výklad tohoto ustanovení, který bude následně zveřejněn. V současné době nám nejsou dostupné ani žádné výklady Ministerstva financí v této věci,

a proto žádáme o výklad tohoto ustanovení, **v co možném nejkratším termínu, nejpozději však do konce ledna 2019.**

Jedná se nám zejména o následující výklady:

- 1) Jak vykládat slova: „je-li prokázáno“. Rozumí se tím, že je dostačující, aby poplatník u plátce daně předložil **formulář A1**?
- 2) Jak bude postupováno v případech, kdy předepsaný doklad bude plátcí daně doložen až následně, a to z důvodu pozdního vydání tohoto dokladu, který je převážně vydáván se zpětnou platností? Rozumíme správně, že v těchto situacích „pokud nebude prokázáno“ plátce bude postupovat, tak jako u jiných poplatníků – tzn. bude navyšovat základ daně dle českých pojistných předpisů (převážně ve výši 34%), a až od okamžiku prokázání bude při navýšení základu daně postupováno dle předloženého dokladu, tzn. nikoliv zpětně? Domníváme se, že pro uvedené případy nelze ani použít ustanovení § 38i zákona, a to z důvodu, že se nejedná o chybu při výpočtu konkrétní zálohy na daň.
- 3) Jak bude postupováno u poplatníků, u kterých bude následně prokázáno, že mělo být placeno pojistné vyšší či nižší?
- 4) Co se rozumí „povinné zahraniční pojištění stejného druhu“ – tzn. na úrovni českých pojistných zákonů? Nebo se bude aplikovat celá zahraniční výše povinného pojistného, kterou platí zaměstnavatel, bez ohledu na jednotlivé složky tohoto pojištění?

Příklad:

Slovensko:

zaměstnavatelé **35,2 %** (zdravotní 10 %, důchodové 14 %, nemocenské 1,4 %, invalidní 3 %, pro případ nezaměstnanosti 1 %, garanční 0,25 %, úrazové 0,8 %, rezervní fond 4,75 %).

Německo:

zdravotní pojištění 14,60 % (zaměstnavatel 7,30)
důchodové pojištění 18,70 % (zaměstnavatel 9,35)
pojištění pro případ nezaměstnanosti 2,6 % (zaměstnavatel 1,3)
pojištění pro případ péče 2,55 % (zaměstnanec 1,275 x zaměstnavatel 1,275 ; Sasko zaměstnanec 1,775 x zaměstnavatel 0,775)
úrazové pojištění (100% platí zaměstnavatel)

- 5) Jak bude postupováno v případech, kdy poplatník prokáže, že spadá do zahraničního systému pojištění (formulářem A1), avšak např. se bude jednat o slovenského poplatníka – nerezidenta ČR, který vykonává na území ČR práci na základě dohody o provedení práce do 10.000 Kč a nebude mít učiněno prohlášení k dani podle § 38k zákona. Rozumíme správně, že přesto, že v těchto případech se běžně použije pro účely zdanění - § 6 odst. 4 písm. a) zákona – tzn. podle písm. a) se příjem nenavyšuje o povinné pojistné, v tomto případě i tento příjem pod písm. a) bude navýšen o zahraniční pojistné z důvodu, že ve Slovenské republice podléhá pojistnému i dohoda o provedení práce?

Kromě výše uvedených dotazů Vás současně žádáme o upozornění na další sporné případy (např. jak postupovat u odměn členů orgánu právnických osob), které v souvislosti s novelou § 6 odst. 12 zákona mohou nastat od zdaňovacího období 2019. S Vaším výkladem následně seznámíme veřejnost, pokud tak neučiní přímo Ministerstvo financí ČR.

Děkujeme za spolupráci.